

„A VAKÁCIÓT SZENTELJÉTEK MEG!”

GYERTEK, PIHENJÉTEK EGY KICSIT!

„Az apostolok ismét összegyűltek Jézus körül, és mindnyájan beszámoltak, hogy mi mindent tettek és mit tanítottak. Ő ekkor azt mondta nekik: „Gyertek félre egy magányos helyre, és pihenjétek meg egy kicsit.” Olyan sokan jöttek-mentek ugyanis, hogy még enni sem volt idejük. Bárkába szálltak tehát, és félrevonultak egy elhagyatott helyre, egyedül.” /Mk 6, 30-32

Ebben az evangéliumi szakaszban Jézus hívja tanítványait, hogy hagyják ott a tömeget, szakítsák félbe a munkát és vonuljanak el Vele egy „magányos helyre”.

Arra tanította tanítványait, hogy azt tegyék, amit Ő maga is cselekedett, hogy legyen életükben egyensúly a cselekvés és elmélkedés között: vonuljanak félre titokban a tömegtől és regenerálódjanak magukban és Istennel.

A kérdés nagyon jelentős és időszerű. A mai életritmus olyan sebességet kíván tőlünk, amely meghaladja alkalmazkodó képességünket.

Pontos képe ennek a helyzetnek Charlie Chaplin, aki a „Modern idők” című filmben bekerül a munkások közé a futószalag mögé, s hamar elveszíti a képességet, hogy feladatát végezze, elveszíti uralmát a dolgok felett. Mi is így veszítjük el uralmunkat a dolgok áradata felett, s ebből káosz és rendtelenség lesz, ahogy a mindennapi életben tapasztaljuk.

Jézus az evangéliumban soha nem kelti azt a benyomást, hogy lázasan sietett volna. Sőt, néha úgy tűnik, hogy az időt pazarolja: mindenki keresi, de Ő félrevonul és imádkozik. Néha – ahogy a mai evangéliumi szakaszban is – arra hívja a tanítványokat is, hogy legyenek Vele, töltsék együtt az időt. „Gyertek egy magányos helyre, hogy pihenjétek meg egy kicsit!” Gyakran mondja azt is, ne aggódjunk. Testünknek számtalan java származik az ilyen nyugalmából.

A pillanatnyi megállások között épp a nyári szabadság ideje van. Sok ember számára ez az egyetlen alkalom, amikor egy kis időre megpihennek, nyugodtan beszélgetnek házastársukkal, játszanak gyermekeikkel, elolvassnak egy jó könyvet, vagy csendben elmélkednek a természetben, egy szóval kikapcsolódnak. Ha a szabadság még örjögöbbsé válik, mint az év többi része, akkor az romboló hatásúvá válik.

„Az Úr napját szenteld meg!” parancshoz hozzátehetnénk: „A vakációt szenteld meg!” „Álljatok meg, (szó szerint: menj szabadságra, tarts vakációt!) mert én vagyok a ti Istenetek! – mondja az Úr a zsoltárokból!

Egyszerű dolog egyszer belépni egy hegyen lévő üres templomba vagy kápolnába, s ott tölteni egy időt „távol másoktól”, csak magunkkal és Istennel!

A pihenés a szabadság, töltekezés és találkozás. Megállás Isten előtt Istennel. Ez az egyetlen módja, hogy jól, helyesen lássuk magunkat, hogy találkozhassunk magunkkal. Csak Istennel és magunkkal való találkozás után leszünk képesek valóságosan találkozni embertársainkkal. Életünk ereje, öröme, békéje a kapcsolatainkban van, a találkozásainkban embertársainkkal. Elsősorban családban, barátainkban és életünk terében jelenlévő embertársainkban. Amikor pihenünk, engedjük hatni a lelkünket magunkra, akkor éljük a legintenzívebb életet, akkor szolgáljuk a legjobban sorsunkat, szereteteink sorsát.

„Az élet egyetlen napja csodálatos történetek szövevényéből áll össze. Akik ösztönösen élnek, nem áldoznak időt az események megértésére. Sosem fogják tudni, mi miért történt

velük – bár ez nem is bántja őket igazán. Aki kimarad egyetlen napjából, az másnap éppígy cselekszik majd, miközben az élet némán, észrevétlenül elsuhan mellette. Semmi olyan nem történhet meg egy ember életében, ami meg ne történhetne veled életed egyetlen napján. Eképpen ha a napokra figyelsz, figyelemmel leszel egész életedre. Egyetlen nap is közelebb vihet az élet igazi és nagy feladatainak megértéséhez.” (Tatiosz)

ÉLJ A MÁBAN!

„Nagy időpazarlással keresik a fölöslegest, és sokan élnek le az életüket úgy, hogy csak az élet eszközeit keresik. Vedd szemügyre az egyént, és vizsgálj meg az összességet: nincs, akinek élete ne a holnapra irányulna. Hogy mi rossz van ebben? – kérdezed. Végtelen sok. Hiszen nem él, aki így él – csak élni készülődik. Mindent elmulaszt. Még ha odafigyelünk, akkor is le hagy bennünket az élet; így pedig, ha késlekedünk, elfut mellettünk, mint valami idegen: az utolsó napon ér véget, de mind egyiken elvész. Aki elmulasztja a pillanatokat, végül elmulasztja egész életét. Az élet, akár egy pillanat: mulandó; s miért ne élnénk szépen a kicsit, ha abból áll össze az egész?” (Seneca)

Felföldi László plébános

ELSŐÁLDOZÁS A SZENT CSALÁD PLÉBÁNIÁN

Nagy ünnep volt május 18-án a józsai Szent Család Plébánián. Hat gyermek részvett az Eucharisztia szentségében, azaz a megfelelő lelki előkészületek után először vehették magukhoz az Úr Jézus Szent Testét Felföldi László plébánostól.

Gyermekeink nagyon komolyan vették a felkészülést. Iskolájukban, és a vasárnapi misék után hitoktatójuk Végyvári Kinga és plébánosunk lelkesen vezetgették a kicsiket a hitélet elgondolkodtató kérdéseinek labirintusában.

Az elsőáldozás előtti héten közös vizsga volt, majd minden gyerek életében először részvethetett a Szent Gyónás Szentségében.

Ferenczi Sára az elsőáldozás előtti készülődésben és a vizsgán is részt vett a kis csapattal, de ő iskolai elfoglaltsága miatt a következő héten áldozott a Megtestesülés Plébánián.

Kulcsár Bátony, Kocsner Oszkár, Szép-Szabó Bence, Szép-Szabó Kitti, Sándor Krisztián és Papp Gergő izgatottan várták azt a misét, ami csak róluk szólt.

Gergő fiamat kérdezgettem, hogy látta Ő az eseményeket. Vajon csak nekünk szülőknak olyan nagy dolog ez az ünnep?

-Először megrémültem a Katekizmus 272 kérdésétől. Úgy éreztem soha nem fogom megtanulni, de kiderült, hogy sok kérdésemre ad választ, így érdekes volt tanulni.

A vizsgától jobban féltünk, mint kellett volna, Laci atya mindenkit átségített a kis bizonytalanságokon, és a csapat is egymás szavába vágva válaszolt a kérdésekre.

Számomra a legbensőségesebb életem első gyónása volt, lelkileg sokat készültem rá. A lelki tükröt olvastam, és sokat beszélget-

tem arról, hogy mi is a bűn, mire gondoljak, amikor a mindennapi cselekedeteimben keresem azt, ami Isten számára helytelen. Gyónás után éreztem igazán, hogy miért is jó kereszténynek lenni. Azért, mert soha nem leszek egyedül, mindig elmondhatom Istennek, hogy mi bánt, vagy miben vannak kétségeim."

Az elsőáldozás előtti napok készülődése, a sütés-főzés, a lakás ünnepi díszítése, a hosszú esti beszélgetések már ünneppé tették előre ezt a szép napot.

A nagy napon, a templomba lépve kezemből fehér szegfűvel lépkedtem a padok között, és boldogan néztem a sok ismerős arcot, akik biztatva mosolyogtak. Úgy éreztem mintha

ők is a családom tagjai lettek volna. Ez a nap rólam, rólunk szólt. Laci atya csak nekünk prédikált. Az áldozás megerősítette bennem, a hitet, hogy Isten gyermeke vagyok.

Imádkozunk elsőáldozóinkért, hogy az Oltárszentség gyakori vétele által, és példamutató életükkel mindvégig állhatatosan kitartsanak Jézus mellett.

Pappné Maczó Rita és Papp Gergő

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA ELSŐÁLDOZÓI

SZENT GYÖRGY BÁL JÓZSÁN

„Elsőbálozók” voltunk. Az új józsai Szent György templom alapkövetéséhez kapcsolódóan került sor az első Szent György bál megrendezésére a Józsparkban lévő Művelődési házban. Sok kedves egyházközségi társunk szorgalmas szervezésének eredményeként egy nagyon jó hangulatú, programokban, élményekben gazdag eseményben volt részünk.

A vendégek megérkezése után Laci atya nyitotta meg a bált, és adta át a helyet a fellépőknek: közösségünk kicsi és nagyobb tagjai, a hittanos gyerekek és a Csokonai Színház meghívott vendégművésze, Vékony Anna színvonalos előadásai indították az estét. Bőséges vacsora után magánemberek és vállalkozók által adományozott tömör ajándék tombola formájában történő

kisorsolására került sor. Olyan sok volt a felajánlás, hogy a tombolasorsolást csak több felvonásban lehetett kivitelezni, így ez átfogta szinte az egész estét. Az élő- és egyben tánczenét templomunk kántora és lelkes zenésztársai biztosították, de megtekinthettünk egy fiataljaink által bemutatott néptáncbemutatót is, majd részt vehettünk az általuk vezetett táncbálon is. A vacsora mellé süteményeket és innivalókat a bálozók biztosították. Hajnalig tartott a mulatság.

A bálnak anyagi hozadéka is volt: a be-

lépőjegyek és tombolaeladások, illetve pénzbeli felajánlások összege meghaladta a ráfordításokat. Laci atya elsősorban azonban a bál közösségépítő és hagyományteremtő jellegét emelte ki, mint legfontosabb célt.

Reméljük, hogy legalább évente sor kerül erre az eseményre, de örömmel vesszünk enélkül gyakoribb ilyen jellegű összejöveteleket is.

Herpai Nóra

PÜNKÖSDI VIRRASZTÁS

A Püünkösdi ünnepe és a Csíksomlyói búcsú nem kizárólag a keresztények ünnepe, hanem az évek múltával az összmagyarság legnagyobb zárandoklatává nőtte ki magát.

6 éve Püünkösdkor lehetett részem a Csíksomlyó- gyűjtőszó alatt értendő érzésben, melyet csak az tud megérteni, aki részt vett már a zárandoklaton. Magával ragadott a hely, az ott élő emberek istenszeretete, és az a természetes hittel és a mindennapijaikban, ami a mi vidékünkön már csak ritkán tapasztalható.

Szombat este a búcsúra jött emberek egy csoportja felment a hegyre, a napfelkeltét várni. Egész este, az alkalomhoz kötődő magyar énekeket énekeltek (például a Jöjj, Szentlélek Úristen kezdetű éneket), rózsafüzért imádkoztak, majd csendben várták, hogy a nap a látóhatár fölé érjen, egyfajta új áldás-ként, a szentlélek ajándékának megnyilvánulásaként.

Ez az élmény oly mélyen megérintett engem és a kis csoportot, akikkel átéltek, hogy elhatároztuk, ha nem is tudunk minden évben Csíksomlyóra menni a püünkösdi virrasztást nem akarjuk többé kihagyni az életünkéből. Aki egyszer átélte mit jelent kereszténynek és magyarnak lenni a Somlyó-nyeregben, mindig ezt az érzést fogja keresni. Kerestünk hát egy megfelelő helyet, és ma, öt évvel később, már elmondhatom, hagyományt teremtettünk.

Minden évben kimegyünk a zeleméri templomromhoz, amely az évszázadok viharai következtében többszörösen felszentelt hely, ahová az eltelt évek során számos generáció talált menedéket, hol az ellenség, hol csak a maga bánata elől, a lelki üdvösség reményében.

Ebben az évben éjjel előtt indultunk, kis csoportunk létszáma kibővült a Szent Család Plébánia és a Megtestesülés Plébánia néhány tagjával.

A csillagos égbolt, Isten legnagyobb oltára alatt tüzet gyújtottunk, és egész este énekelve imádkozva, elmélkedve vártuk a püünkösdi áldást, a nap lángjával eljövő szentlélek ajándékát.

A virrasztás alatt lélekben együtt voltunk azzal a több ezer magyarral, akik püünkösdi éjszakáján a Somlyó-nyeregben a csillagoktól szikrázó égre emelt szemmel, ugyanazzal az imaszándékkal, céllal, áhítattal imádkozott.

A nap első sugarai egy kicsiny, elcsigázott, de nagyon boldog kis csapatot talált.

Lélekben megerősödvé.

Pappné Maczó Rita

„SZERETET LELKE ÁRADJ KI RÁNK, JÉZUS SZÍVÉBŐL, ÁTSZÚRT SZÍVÉBŐL!”

Hangzott fel ez az ének a Megtestesülés templomban, szombat este a püünkösdi virrasztáson. Először szerveztünk, szentségimádásos- zenés-elmélkedéses püünkösdi virrasztást templomunkban. Hívtuk, és vártuk a Szentlelket.

Kértük újítsa meg szívünket, lobbantassa lángra a Bennünk lévő szeretetet, lelkesedést, erőt. Kértük küldje el adományát, amellyel a Plébániai Egyházközség, a Közösség szolgálatára tudjunk válni.

A virrasztást a szombat esti mise után kezdődött, és este tíz óráig voltunk. Az énekek után, Szentírás szavain elmélkedtünk, és az imák után, lehetőség volt csendben is ráhangolódni isten nekünk szánt üzenetére.

Ezen az alkalmon a Plébániai a könnyűzenei-zenkara szolgált nagy lelkesedéssel, és örömmel, ahogy azt a Püünkösdi hétfői szentmisén tette. Hisszük, hogy zene szolgálattal, és ezekkel az énekekkel is építjük a

közösséget, Isten Lelkének örömét hirdetjük, és nagy szeretettel, várjuk a következő szolgálatot. Istent a közösséget, szeretnénk, alázattal, és lelkesedéssel szolgálni, hogy újra és újra megtérhessünk és elnyerjük a Szentlélek adományait!

Jöjj Élő Isten Lelke, Világ Világossága! Gyűjtsd meg fényességedet sötétségünk éjjelén! Szállj le közénk Szentlélek, borítsd lángba szívünket szereteted tüzevel!

Jöjj Békesség Lelke, áraszd ránk élő lehelleted békéjét!

Jakab Zsuzsi

tele tervekkel az előttünk álló jövőre. Nagyon szeretnénk egy énekkart..., idős vagy beteg testvéreinket rendszeresen látogatni és az ő segítségükbe bevonnai már a nagyobb gyerekeket is..., nemcsak havonta egyszer találkozni, hanem köztes alkalmakkor például közös imádságra összegyűlni....

Kérjük Urunkat, hogy a jövőben is töltsse el éltető Lelkével épülő közösségünket, és minden törekvésünkben az Ő terve valósuljon meg!

Horváth Zsolt

ELSŐ ÉV VÉGE A JÓZSA CSALÁD CSOPORT ÉLETÉBEN

Tavaly szeptemberben azzal a szándékkal indítottuk el csoportunkat, hogy közösségünk ne csak vasárnap, az Úr Asztala mellett legyen egy, hanem a hétköznapokban is fonnódjon eggyé itt Józsan, mint egy családotkból alkotott háló.

Havonta egy alkalommal gyűltünk össze a plébánián, ahol Laci atya vezetésével /jelenlétében mélyítettük el hitünket, elmélkedtünk hivatásunkról, teendőinkről, Istennek rólunk, emberekről - szülőkről - házaspárokról- családotokról alkotott képéről. Őszintén megnyitottunk egymásnak vívódásainkról, nehézségeinkről, feltártuk egymásnak nemcsak életünk „fordulatait”, Istenkeresésünket, hanem vá-

gyainkat, jövőbeni terveinket is. Együtt imádkoztunk mindezekért.

Miközben mi felnőttek így épültünk az egyik szobában, a másik szobában vagy éppen az udvaron nem kevésbé tartalmasan töltötték idejüket gyermekeink Kinga, Adrienn és Balázs vezetésével és mindig feltöltődve (és szerencsére kellően kifárasztva) kaptuk vissza őket.

És nem volt ez másként a júniusi, „évszáró” rendezvényünkön sem, amikor a józsa plébánia udvarán egy finom slambuc, házi bodzaszörp, bor és persze szilvapálinka mellett örömmel néztünk vissza az együtt töltött időre és még ennél is nagyobb lelkesedéssel és

PÜNKÖSDI CSALÁDI NAP A PLÉBÁNIÁN

„Amikor elérkezett Pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak...” (ApCsel 2,1)

Mi az ünnep jelentősége? Alkalmam, megtörve a hétköznap egyhangúságát, hogy megpihenjünk, lelassítsunk, mélyebbet lélegezzünk, erőt gyűjtsünk, rácsodálkozunk a környezetünkre, a megszokottnak tűnő, de igazából hálára okot adó dolgokra az életünkben. Alkalmam arra, hogy ünneplőbe öltöztessük szívünket.

Pünkösöd ünnepi hétfőjén egy ilyen különleges meghívásnak tett eleget közösségünk azon 300 tagja, akik az idén részt vettek az immáron hagyománnyá vált Családi Napon plébániánk kertjében.

A gitáros, különösen életvidám szentmise, az eucharisztia szentségének ünnepe, lelki táplálékunk magunkhoz vétele után, közös ebéddel kezdtük a délutánt. Az asztaloknál egymás mellett ültünk kicsik és nagyok, fiatalok és idősek, családok és egyedülállók, közösségünk régi és új tagjai, barátok és új ismerősök. Sokan voltunk és sokszínűek, akár csak a közösségünk.

Jó volt egymással beszélgetni, templomi padtársainkat egy hűsítő szörp mellett (végre) megszólítani, egymásnak szolgálni (legyen az akár egy kedves gesztus, mint pl. süteményünk megosztása), együtt nevetni és történeteket mesélni. Ami pedig külön örömet jelentett számunkra (és reménnyel tölthet el minket közösségünk jövőjét illetően), hogy egész délután nagyon sok gyermek rohant fel-alá a plébánia kertjében, mászókaról le, trambulínra fel, az ijáskodástól a Tompeti és Barátai koncertre, a kőtelveréstől az agyagozáshoz, az arcfestéstől az asztali teniszhez. Mi felnőttek sokat tanulhatunk tőlük: nekik valahogy természetes, hogy a mellettük hintázó kisfiú vagy kislány a barátjukká válik. Csak azért, mert minden mise után együtt hintáznak.

Nagyon fontosak az ilyen alkalmak, mert azok a hívők, akik egy ilyen együtt töltött délután után egymást megölelve, valóban ünnepi szívvel térnek haza, azok a vasárnapi szentmisén is boldogabb szívvel, közösségi lelkülettel tudnak ünnepelni. Hiszen minden vasárnap egy ünnep, lehetőség az Istennel, önmagunkkal és egymással való találkozásra. Minden szentmise közösségünk ünnepe. Lehetőség, hogy megtörve a hétköznapjaink egyhangúságát, megpihenjünk, mélyebbet lélegezzünk, erőt gyűjtsünk, rácsodálkozunk a környezetünkre, a megszokottnak tűnő, de igazából hálára okot adó dolgokra az életünkben.

Így biztos vagyok benne, hogy hamarosan újabb lehetőségünk lesz szívünket ünneplőbe öltöztetni. Mert eleget tettünk az isteni hívásnak: együtt voltunk, amikor elérkezett Pünkösöd napja...

Adj a Isten, hogy együtt véghez tudjuk vinni azokat a feladatokat, amiket a Lélek közösségünkre bízott!

Kiss Edina Erzsébet

NAPKÖZIS TÁBOR

A józsi új római katolikus plébánián
(Gát utca)

augusztus 18-22-ig (20.-a kivételével)

A nyár végén, az iskolakezdéshez

közeledve szeretettel hívjuk és várjuk a hittanos gyerekeket, hogy egy hetet közösen töltsünk sok játékkal, vidámsággal, csapatépítéssel és egy kis tanulással.

Részvételi díj: 4000 Ft, mely tartalmaz napi 3x-i ékeztést, és a programokban való részvételt.

Jelentkezés:

**Végyvári Kinga hitoktatónál
(30/642-9991)**

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatala.

4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com